

Ne ítéljétek! – Zac Poonen

DO NOT JUDGE by Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/article/do-not-judge>

"Ne ítéljétek, hogy ne ítéltessetek. Mert amilyen ítéllettel ítéltek, olyannal ítéltetek, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek. Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre? Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vesse ki a szálkát a te szemedből; holott ímé, a te szemedben gerenda van? Képmutató, vesse ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondold arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!" (Máté 7.1-5)

(Fordító megjegyzése: az *ítél* szóra a görögben a „krinó” szó használatos, aminek jelentése:

- szétválaszt, megkülönböztet, előnyben részesít, többre becsül,
- ítél, vélekedik, eldönt, tart valaminek, elismer,
- dönt, elhatároz,
- törvény előtt felelősségre von, bíróság elé idéz, vádol, ítéletet mond, elítél,
- pereskedik, ítélkezik.

Ez azt jelenti, hogy valaki megkülönböztetés alapján kialakít egy véleményt magában, ami alapján döntést hoz és ítéletet mond ki valaki felett: bíraskodik, ítélkezik)

Mindannyiunknak folyamatosan emlékeztetnünk kell magunkat, hogy *állandóan* magunkat ítéljük meg és *sosem* másokat.

Mindannyiunknak rendelkezni kell *megkülönböztető képességgel* – de a megkülönböztetés egy *szellemi* képesség, ami teljesen különbözik *mások ítélgetésétől*, ami egy *testies* cselekedet.

Gyakran kell gondolnunk a *Róma 14.* fejezetére, hogy állandóan emlékezzünk arra a szabadságra, amit Isten adott az Ő gyermekeinek sok területen.

Néhány példa arra, ahol - külső vagy belső dolgok alapján – rendszerint megítélünk másokat. *Nem* kellene véleményt alkotni az elménkben másokról a következő dolgokban:

- Hogy valakinek saját autója van vagy nincs (vagy kettő van!) – vagy milyen sikeres.
- Hogy valakinek *ne* legyen nagy, óriási háza.
- Hogy valakinek lehetnek drága dolgok a saját házában.
- Hogy milyen szintű képzésben részesíti valaki a gyerekeit.

- Hogy valaki azért változtat munkahelyet, hogy magasabb bért kapjon, vagy kivándorol egy másik országba.

- Hogy valakinek mennyi a vagyona, vagy mennyi megtakarítással rendelkezhet a bankszámláján (*Megjegyzés: Nekünk nem **magunknak** kell kincseket gyűjteni (Máté 6:19); de az ige megparancsolja nekünk, hogy takarékoskodjunk (gyűjtsünk) a gyermekeink számára (2 Kor.12:14; 1 Tim.5:8).*)

- Hogy valaki drága hotelekben és éttermekben tartózkodhat vagy étkezhet.

- Hogy egy testvérnő viselhet-e ékszert vagy drága szarit/ruhát, vagy egy indián viseletet, vagy a nők nadrágot? *Ki dönti el azt, hogy mi a „drága”?* (A Biblia megparancsolja az asszonyoknak, hogy szerényen öltözködjének – és nekünk figyelmeztetni kell a nőtestvéreket, hogy ne viseljenek kivágott, a testrészeket szabadon hagyó és testhez feszülő ruhákat és ne öltözködjének kihívóan).

- Hogy a férfiaknak lehet-e hosszú hajuk? (A „természet is a rövid hajra tanít”, de Isten nem mond *semmit* erről -1 Kor. 11:14. És ki az, aki eldönti, hogy mi a „hosszú” és mi a „rövid”).

- Hogy a nőknek lehet-e rövid hajuk? (A *hosszú* haj az ő *ékessége*, de Isten ezt nem parancsolja meg - 1 Kor. 11:15. És ki dönti el, hogy mi a „hosszú” és mi a „rövid”).

- Hogy valaki festi a haját?

- Hogy valaki *mivel* sminkeli magát?

- Hogy valaki nézhet sportműsort a TV-ben vagy nem? (*Túl sok* sportműsor nézése akadályozhatja egy személy Úrral való járását, mivel a sport nagyon könnyen bálvánnyá válhat – és nekünk meg kell óvni az embereket ettől).

- Hogy valakinek van-e TV-je vagy nincs? (Hogy mit néz, az nem számít).

- Hogy valaki egyaránt figyelemmel van szociális, gazdasági és iskolázottsági szintre, amikor házas társat választ. [*Megjegyzés: Miután ezek „egyenlő igák” lehetnek mind szellemi, lelki és testi területen, a „lelki” hívők csak a „lelki” tényezőket fogják figyelembe venni.*]

- Hogy valakinek az esküvője túl bőkezű és óriási.

- Stb., stb.

Ez csak néhány terület. Bizonyos vagyok benne, hogy sok más is van. Ezek közül sok egy család bevételeitől függ – és a bevétel **jelentős mértékben különbözik** a hívők között. Egy nagyvárosi viszonyok közötti **nagyon egyszerű** autó, ház, iskolázottság, munkakör vagy esküvő rendkívül túlzás és fényűző lenne azok számára, akik egy szegény faluban élnek. Ezért nem ítélnék el másokat.

Egy esküvő mértékét *mindkét* oldali szülők anyagi lehetőségei és a szülők *áldozatkészsége* határozza meg. A béke kedvéért adott esetben a kevésbé tehetős szülők is nagyobb áldozatot vállalnak. Ezért nem kell elítélni valakit azért, hogy milyen esküvőt rendez.

Hajlamosak vagyunk megítélni mások bőkezűségét azokon a területeken, ahol mi magunk egyszerűek vagyunk. Sokan, akik megítélnék másokat a fenti területek valamelyikén, gyakran hamarosan valamelyik más területen maguk sem fognak megfelelni a várakozásnak – mivel azonban az ő ítélkező szellemük megvakítja őket, nem képesek meglátni a saját hiányosságait. Ezért az a legjobb, ha elkerüljük a mások „szálkáinak” ítélgetését.

Meg kell tanulnunk, hogy a „*saját dolgainkkal törődjünk*” és kerülni azt, hogy megmondjuk másoknak, hogy mit tennék ilyen esetekben. Különben önigazult farizeusokká válhatunk, akik "*más dolgába avatkoznak*" (1 Péter 4:15). Az a legjobb, ha hagyjuk, hogy minden személy a saját lelkiismerete szerint cselekedjen.

A gyülekezetben elsősorban a bűn és a pénz **szerepe** ellen kell beszélnünk; és **csak** akkor adjunk tanácsot, ha valaki kér tőlünk, kivéve természetesen, ha az a gyülekezetet érintő nyilvánvaló bűnös dolog.

Pénzügyi dolgokban pedig arra kell bátorítani minden hívőt, hogy mindenki a saját pénzügyi korlátain belül maradjon. Adósságba keveredni olyan, mint ha áttörne az a pénzügyi (korlát) fal, amit védelmünkre Isten épített körénk. Lásd Préd. 10.8b. [A héber szó, amit a "kígyó-harapásra" használ "*nashak*", ami nagyon egyszerűen hasonlít az „adósság” héber "*nasha*" szavára.] Arra kell bátorítanunk a hívőket, hogy – amennyire csak lehet - kerüljék el az adósságot, kivéve, ha valami elkerülhetetlen dolog van (olyanok, mint vészhelyzet, orvosi kezelés vagy ház vásárlása/építése vagy autó vásárlása, stb). És ha kölcsönt vesznek fel, akkor bátorítani kell őket, hogy azt minél előbb fizessék vissza (Róma 13:8).

Ez azonban *nem* jelenti azt, hogy nekünk nem kell világosan tanítani arról, hogy a Biblia mit tanít olyan dolgokról, mint:

- a gyülekezet átmegy a nagy nyomorúság időszakán

[Lásd angolul <http://www.cfcindia.com/article/the-church-and-the-tribulation>],

- az asszonyok fejfedő viselete, amikor imádkoznak vagy prófétálnak

[Lásd angolul <http://www.cfcindia.com/article/head-covering-for-women>

és <http://www.cfcindia.com/article/head-coverings-two-spiritual-statements>]

Ha bizonyos hívők más látással rendelkeznek ezekkel a dolgokkal kapcsolatban, nem fogjuk megítélni őket. Azonban a gyülekezetben mindig azt fogjuk tanítani, amit a Biblia világosan tanít.

A Titus 2:4-5 világosan tanítja, hogy az asszonyoknak elsődlegesen „*otthon kellene dolgozniuk*”. Nekünk ezt kell tanítani. A Biblia azonban nem *tiltja* meg egy asszony számára, hogy az otthonán kívül munkát vállaljon. Ezért mi sem tilthatjuk azt. Sok oka lehet, amiért egy asszonynak szükséges lehet munkát vállalnia: a férje beteg vagy képtelen munkát találni, stb. Ezért ne ítéljük el egy asszonyt, akinek munkát kell vállalni.

Vagy nézzük meg a Karácsony és a Húsvét megünneplésével kapcsolatos dolgokat. Mi magunk meg lehetünk győződve ezen ünnepek pogány eredetéről, azonban más hívők teljesen tudatlanok lehetnek ebben a tekintetben.

[Lásd angolul <http://www.cfcindia.com/article/christmas-and-easter-christian-or-pagan>]

Mindenkinek a saját meggyőződése (hite) szerint kell viselkedni, ezért nem ítéltük el azokat, akik megünneplik ezeket a napokat. A Róma 14:4-6 nagyon világosan beszél erről.

Ha egy gyülekezet nem adja meg a tagjainak azt a szabadságot, ami számunkra a Szent Szellem által a Róma 14-ben adatott, akkor *törvénykező*.

Fontos megjegyezni, hogy az *ítélkezés* különbözik Isten igéje igazságának *kihirdetésétől*. Nekünk Isten teljes tanácsát ki kell hirdetnünk a gyülekezetben. Nem szabad visszatartani Isten igazságának egyetlen részét sem attól való félelmünkben, hogy „*ítélkezőnek*” bélyegeznek bennünket. Azonban, ha valaki nem fogadja azt el és nem cselekszi azokat, amit ezekben a nem központi kérdésekben tanítunk, nem kell megítélnünk őket, hanem az ítéletet Istenre kell hagyni, mindaddig, amíg a cselekedeteik nincsenek hatással a gyülekezetre.

Óriási veszély, ha fontosabbá válik számunkra a fent említett nem kulcsfontosságú dolgok ítéletése, mint Jézus Maga és az Ő képére való hasonlítás.

A fent említett dolgok *külsődleges* dolgok, de Isten a szívet nézi, és mi azt nem láthatjuk. Ezért az Úr félelmében kell járnunk és akkor nem fogunk *"a szemeknek látása szerint és nem füleinek hallása szerint fogunk bírászkodni, hanem mindig igazságban fogunk ítélni"* (Ézsaiás 11:3-4).

Ha lelkiismeretesen *"követjük a szeretetet"* (1 Kor.14:1) és lelkiismeretesen keressük, hogy a mi Urunktól *"megtanuljuk az alázatosságot"* (Máté 11:29), akkor el fogjuk kerülni mások ítéletésének kelepcejét.

*A legboldogabb emberek a világon azok, akik **mindig** saját magukat ítélik meg és **nem** állandóan másokat ítéletnek.*

„Copyright – Zac Poonen”

Fordította: Abonyi Sándor